

РЕШЕНИЕ

№ 16689

гр. София, 30.04.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 62 състав, в публично заседание на 02.04.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Даниела Гунева

при участието на секретаря Евелина Пеева, като разгледа дело номер **1830** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по жалба на М. Л. Д. чрез адв.В. срещу Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № G./17.01.2026г. , издадена от В. В. Г. - младши автоконтрольор към Отдел ПП, СДВР, изразяваща се във прекратяване на регистрацията на ППС на собственик, който управлява МПС и е употребил наркотични вещества или техни аналози за срок от 6 м. Със заповедта са отнети 2 бр. регистрационни табели и СРМПС.

Жалбоподателят счита заповедта за неправилна и незаконосъобразна. Поддържа, че след извършената полицейска проверка е посетил МБАЛ „ВМА“ [населено място] и е дал съответните биологични проби за извършване на химическо изследване. Към момента на подаване на жалбата и разглеждане на делото не са представени резултатите от медицинското изследване, поради което не са налице релевантни обстоятелства, които да обосновават издаване на оспорената заповед, тъй като резултатите от кръвната проба имат предимство пред полевия тест. Твърди неяснота по отношение на извършеното деяние. Поискана е отмяна на административния акт с присъждане на направените разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се представлява, представя писмено становище по същество на жалбата.

Ответникът оспорва жалбата като неоснователна. Представя писмени бележки, претендира юрисконсултско възнаграждение и прекомерност на адвокатския хонорар.

СГП не участва в производството.

Жалбата е подадена в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Съобщаване на акта е извършено посредством разписка за получаване на 17.01.2026г., удостоверяване за което се съдържа в

заповедта, л. 11. Жалбата е подадена на 30.01.2026г. – в 14 дневен срок от съобщаването ѝ. Оспорващото лице е адресат на ограничителен акт, поради което оспорването е с правен интерес и в срок - допустимо.

На основание чл. 168, ал. 1 АПК съдът дължи проверка за законосъобразност на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК и не се ограничава само с обсъждане на възраженията, заявени от оспорващото лице. Към страните са отправени указания по доказателствата и доказателствената тежест при насрочване на делото /л. 37/.

От фактическа страна съдът приема за установено следното:

На 17.01.2026г., около 13:00ч., в [населено място], на ул. Първа българска армия М. Л. Д. управлява Ф. Т. с рег. [рег.номер на МПС] – лична собственост, след употреба на наркотични вещества или техните аналози, установено след тест с техническо средство Дрегер Д. тест /Drager Drug/ 5000 с фабричен номер № А.-0017. Пробата е с пореден номер 472 и с положителен резултат за кокаин, като същата е показана на водача. При проверка за употреба на алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабр.№А. и пореден номер на пробата 961 е отчетено и наличие на алкохол в кръвта на водача, а именно 1 промил.

На водача е издаден талон за медицинско изследване № 107788, два броя ЗППАМ и седем бр. стикери.Т. съдържа уведомяване за явяване в ВМА С. до 45 минути от връчването му в 14.25ч. Представени са Протокол за извършване на проверка за употреба на наркотични вещества или техни аналози /л.17/, резултати от изследване с полеви тест за алкохол/л.18/ и за наркотични вещества /л.19/.

Фактическата установеност е квалифицирана за нарушение на чл. 5, ал. 3, т. 1 пр. 2-ро ЗДвП: "На водача на пътно превозно средство е забранено: 1. (изм. – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г.) да управлява пътно превозно средство с концентрация на алкохол в кръвта над 0, 5 на хиляда и/или след употреба на наркотични вещества или техни аналози; ", с позоваване на съставения АУАН.

Обстоятелствената част на оспорената заповед е идентична с данните от АУАН по отношение дата и място на извършване на нарушението.

Представена е докладна записка от мл. автоконтрольор в 2 група, 1 сектор, при О“ПП“,СДВР А. Д./л.22/ от която е видно, че лицето е съпроводено до ВМА, където е дало кръвна проба. След това е задържано в ОЗРУ СДВР.

По делото са представени заповед №513з-9716/13.09.2024г. за заемане на длъжността мл.автоконтрольор от съставителя на ЗППАМ –В. Г., заповеди №513з-12686/14.10.2025г.и №812з-1632/02.12.2021г., по силата на които издателят на акта притежава материална компетентност да го състави.

Правното основание за налагане на ПАМ е чл. 171, т. 2а б. Б ЗДвП: " (нова – ДВ, бр. 101 от 2016 г., в сила от 21.01.2017 г., изм., бр. 54 от 2017 г., бр. 77 от 2017 г., в сила от 26.09.2017 г., бр. 2 от 2018 г., в сила от 3.01.2018 г.) прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство:

б) (доп. – ДВ, бр. 64 от 2025 г., в сила от 7.09.2025 г.) с концентрация на алкохол в кръвта над 0,5 на хиляда и/или е употребил наркотични вещества или техни аналози, както и при отказ да му бъде извършена проверка с техническо средство и/или с тест за установяване концентрацията на алкохол и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, или не изпълни предписанието за изследване с доказателствен анализатор или за медицинско изследване и вземане на биологични проби за извършване на химическо и/или химико-токсикологично лабораторно изследване за установяване на концентрацията на алкохол в кръвта му и/или за употреба на наркотични вещества или техни аналози – за срок от 6 месеца до една година;

действието на принудителната административна мярка се прекратява, когато превозното средство е конфискувано или отнето в полза на държавата;

По отношение мотивите - те може да се съдържат в относими към издаването на административния акт доказателства, след като същите са част от административната преписка и органът се е позовал на тях /ТР № 16 от 1975 г. на ОС на ГК на ВС/. Хипотезата е приложима в конкретния случай. Оспорената заповед съдържа фактически основания, обосновавали разпоредителната ѝ част – административният орган се е позовал на АУАН и на полевите тестове за употреба на забранени вещества, на талон за изследване. Констатираните факти са били основание за налагане на ПАМ по приложените правни основания - чл. 22 ЗАНН и чл. 171, т. 2а б. "Б" ЗДвП - прекратяване на регистрацията на пътно превозно средство на собственик, който управлява моторно превозно средство след употреба на наркотични вещества или техни аналози. Задължението за обосноваване на административния акт от фактическа страна е за органа – издател, който в конкретния случай е допуснал нарушение на административно производствените правила, тъй като макар и ясно е изразил волята си посредством позоваване на АУАН - официален документ, то е постановил акта без да изясни всички релевантни обстоятелства по делото.

Обжалваната заповед се явява и издадена и при допуснати съществени нарушения на административно-производствените правила, довели до фактическа, правна и доказателствена необоснованост на направения от правоприлагащия орган извод за наличието на основанията за налагане на ПАМ по чл. 171, т. 2а б. „б“ от ЗДвП. Преди постановяването на заповедта не са изяснени всички факти и обстоятелства от значение за случая, включително не е съобразено, че водачът е дал кръвни проби за установяване наличието на наркотични вещества, а именно резултатите от извършеното медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване.

Срокът на действие на посочената временна ПАМ е дефиниран в закона и се прилага пряко по силата на правна норма - не е установена възможност за намаляване на срока под предвидения /органът не би могъл да посочи друг срок, освен указания в закона/. Заповедта за налагане на ПАМ е самостоятелен административен акт, различен от АУАН и фактическият състав на чл. 171 т 2а б. "б" ЗДвП не изисква наличие на влязло в сила НП за конкретното нарушение, като предпоставка за издаване на заповедта.

Съгласно чл. 23 от ЗАНН, случаите, когато могат да се налагат ПАМ, техния вид, органите, които ги прилагат и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване, се уреждат в съответния закон или указ и в частност според чл. 171, ал. 1 ЗДвП принудителните административни мерки се налагат за осигуряване безопасността на движението по пътищата и за преустановяване на административните нарушения по този закон, поради което са от вида на преустановяващите ПАМ. Принудителната административна мярка се налага при обективно извършване на нарушение и не е насочена към личността на дееца – да санкционира неправомерното му поведение, а към правните последици от неправомерното поведение – да се предотврати и преустанови административното нарушение – чл. 22 ЗАНН.

В ЗДвП изрично не е посочено, че при издаване на талон за медицинско изследване, компетентният административен орган за издаване на заповед за ПАМ е длъжен да изчака определен в закона срок, в който да бъде извършено изследване и да му бъдат изпратени Протоколът за медицинско изследване и Протоколът за химическо изследване. Независимо от това, талонът за изследване съдържа задължение за изпращане на съответната структура на МВР както протокол за медицинско изследване, така и протоколът за химическо изследване, което задължение е за медицинските заведения /по вземане на проба и по извършване на химическо изследване/ - чл. 27 от Наредба № 1 от 19.07.2017 г. за реда за установяване концентрацията на

алкохол в кръвта и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози /наредбата/.

Способът за опровергаване на фактическото основание за издаване на заповедта – управление на МПС след употреба на наркотични вещества или техните аналози при направен полеви тест, е провеждане на медицинско и химико-токсикологично лабораторно изследване, резултатът от което да е отсъствие на наркотични вещества или техни аналози, при издаден талон за изследване. Способът цели проверка с резултат, поради което явяването в медицинско заведение в изпълнение на указанията в издаден талон не е отрицателна предпоставка за издаване на ПАМ. Резултатът от химикотоксикологично изследване за установяване употреба на наркотични вещества или техни аналози от изследваните биологични проби би могъл да отрича употреба на наркотици към момента на издаване на заповедта, при взети проби в указан времеви порядък.

Възможността да бъде опровергано основанието за издаване на заповедта е отрицателен резултат от изследването на кръвна проба, тъй като при осъществена предпоставка – положителна проба при проверка с техническо средство / полеви тест, административният орган е длъжен да издаде заповед при условията на обвързана компетентност. При наличие на изследване, опровергало резултат от техническо средство/полеви тест, следва да бъде възприет за валиден резултатът от токсикологично лабораторно изследване за установяване на употребата на наркотични вещества или техни аналози с арг. от чл. 174, ал. 4 ЗДвП: "Редът, по който се установява концентрацията на алкохол в кръвта на водачите на моторни превозни средства, трамваи или самоходни машини и/или употребата на наркотични вещества или техни аналози, се определя с наредба на министъра на здравеопазването, министъра на вътрешните работи и министъра на правосъдието.". Идентично е разрешението и в чл. 171, т. 1 б. "б" ЗДвП от Глава шеста "Принудителни административни мерки" - "при наличие на изследване от кръвна проба или изследване с доказателствен анализатор по реда на чл. 174, ал. 4 установените стойности са определящи". Според относимите разпоредби, възможността да бъде опровергано основанието за издаване на заповедта – управление на МПС след употреба на наркотични вещества, наличието на които е установено с полеви тест, е отрицателен резултат от изследване на кръвна проба /в тази насока Решение № 7457/2018 г. по д. № 6432/2017 г. на ВАС, според мотивите на което, пред съда не са били представени резултатите от кръвната проба: "... В случая резултатите от техническото средство, с което е установено наличието на упойващи вещества е оспорено чрез даването на кръвна проба. От представените по делото доказателства се установява по категоричен начин, че такава проба е била дадена, но резултатите не са били предоставени на съда. При това положение, в тежест на административния орган е да установи наличието на предпоставките за прилагане на процесната ПАМ. При наличие на медицинско изследване за кръвна проба, какъвто е настоящият случай, законът е предвидил, че установените стойности от тази кръвна проба са определящи. В случая по делото не са представени доказателства, резултатите от т. нар. полеви тест за упойващи вещества да са потвърдени от медицинско изследване на кръвна проба. Ето защо като е отменил оспорваната заповед, първоинстанционният съд е постановил правилен и обоснован съдебен акт...".

При тези обстоятелства следва извод за основателност на жалбата с присъждане на претендираните съдебни разноски. Възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение не е основателно – размерът от 500 евро според договор за правна защита и съдействие /л. 46/ е минимален в съответствие с чл. 8, ал. 3 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за възнаграждения за адвокатска работа и не са налице основания за коригирането му, тъй като процесуалната дейност на процесуалният представител на жалбоподателя е качествена и цялостна с оглед предмета на спора.

Мотивиран с изложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК и чл. 172, ал. 5 пр. 2-ро ЗДвП, съдът

РЕШИ:

Отменя Заповед за прилагане на принудителна административна мярка /ПАМ/ № G./17.01.2026г. на младши автоконтрольор към Отдел ПП, СДВР.

Осъжда СДВР да заплати на М. Л. Д. съдебни разноски в размер на общо 505, 11 евро/ петстотин и пет евро и единадесет евроцента/.

Решението не подлежи на обжалване.

Съдия: